

разносчитъ по машинитъ и за поддръжка на водопроводитъ.

Хората въ Дели Орманъ сѫ много зарадвани отъ това дѣло. Занапредъ ще могатъ да се разработятъ по-широки землища и плодородието ще се увеличи и засили.

Като обикаляхме изворитъ на Дели Орманъ, ние посетихме и извѣнредно хубавата мѣстностъ Демиръ Баба, въ единъ залесенъ долъ, обграденъ съ скали. Тука се намира естественъ, много силенъ изворъ, който, споредъ председателтъ, скоро ще бѫде взетъ; водата му ще бѫде извадена високо по височинитъ и пратена въ околнитъ безводни села, които и сега още каратъ съкаци мѫтна вода отъ далечни мѣста за пие и за чистене. По пътя срещнахме коли, натоварени съкаци вода. Кацитъ не бѣха покрити ни съ капаци, ни съ платъ. Върху нѣкои имаше зелена вършина отъ хрести. Вѣтърътъ дигаше голѣмъ прахъ отъ шосето и го насишваше въ кацитъ съ водата. Каква чистота, какво здраве може да се подържа при такава вода? Въ Демиръ Баба имагробъ на турски светецъ. Турското, па и българското население, се събира тамъ на поклонение.

Съседно на Демирово се намира селото Мумджиларъ, до което има десетъ могили събрани на купъ (вж. картата). Въ срѣдата се намира най-високата и най-голѣмата могила. Ученитъ мислятъ, че тази могила е гробницата на българския ханъ Омортага. На една камена колона, която сега се намира въ стара църква въ Търново, е написано:

„Великиятъ ханъ Омортагъ има домъ въ Плиска и живѣе въ него. Но той си съгради прославенъ домъ и при Дунава. Измѣрихме разстоя-